

at man ikke sammenstillede den Ting, at en fremmed køber en Ejendom med den, at en Panthaver værner om sin Panteret og, naar han har forsøgt paa alt andet, tilsidst træder til sit Pant. Jeg skal tilføje, at den bestaaende Lovgivning selv har anerkendt noget saadant, idet man har en Bestemmelse for København's Vedkommende, hvor det i en Plakat af 1799 er forefret, at der skal betales foruden Halvprocentafgiften til Statskassen $\frac{1}{4}$ pCt. til Fattigvæsenet i København, naar en Ejendom selges, men denne Bestemmelse er affattet saaledes og, i alt Fald fortolket saaledes i Praksis baade af Administrationen og af Domstolene, at der ikke bliver Sp rsgsmaal om denne $\frac{1}{4}$ pCt., naar det ikke er Køb og Salg, der har fundet Sted, men kun en Panthaver, der har taget sit Pant, fordi han blev nødt dertil. Den Anerkendelse, som ligger bagved denne Bestemmelse af 1799, saaledes som den er foreslaaet i Praksis, har forekommet Udvalget naturlig, og derfor er det ogsaa forekommet Udvalget naturligt ikke at kræve Halvprocentafgiften, naar Udl gshaveren bliver nødt til at tage sit Pant. Det er maasse ikke ham selv, der har begyndt derpaa, men de andre Kreditorer, der ere faldne over hans Debitor, eller Debitor er gaaet fallit; det er maasse det, der n der ham til at tage sit Pant, men hvilken Retgrund er der til i det N eblik at forlange, at han skal have bethdelige Udgifter? — Hvad jeg her har sagt om Halvprocentafgiften, gælder, om ikke paa samme Maade, saa i det væsentlige, med Hensyn til Stempelpapirafgiften. Naturligvis er her et finansielt Sp rsgsmaal til Stede, og jeg er fattet paa, at den h st erede Justitsminister vil udtaale sig imod dette Vndringsforslag af finansielle Grunde, og desv erre vil jo for saa vidt det samme gælde her som det, jeg anførte for med Hensyn til Nedsættelse af Auktionsgebyrerne, at man maasse i dette N eblik maa være noget varsom med at røre for sterkt ved egentlige Finansi rsgsmaal. Jeg tror nu imidlertid ikke, at det Forslag, som Udvalget har stillet, har en saa overordentlig stor finansi l Betydning. Hvor stor Betydning det har, har det ikke været muligt for Udvalget at kunne angive. Der foreligger ikke, mig bekendt, offentlig bekendtgjorte Opv relser om, hvor store Dele af Indtægten af Halvprocentafgiften og Stempelpapirafgifterne der hidrøre fra Udl gssk der. Man kan altsaa for saa vidt her kun g sse sig frem, men noget i den Henseende kan jeg dog maasse bemærke. De Herrer ville af Finansi rsloudforslaget for sidste Finansi r se, at man paaregner i § 5 som Afgift af over-

dragte Ejendomme i Henhold til Forordningen af 8de Februar 1810 omtrent 650,000 Kr. Nu kan man vistnok gaa ud fra — det stemmer i det mindste med de Erfaringer, man har kunnet gøre uden at have statistiske Data at støtte sig til — at Salg ved Auktion af Ejendomme, altsaa baade Ewangsauktioner og frivillige Auktioner, finde Sted i et meget mindre Antal end frivillige Salg uden Auktion. Salg underhaanden af Ejendommene finder vistnok Sted i mere end dobbelt saa mange Tilfælde som Salg ved Auktion. Naar vi dernæst gaa til Auktioner, foreligger der i statistisk Tabelværk nogle Oplysninger om, hvorledes det forholder sig med dem. I Jemaaret 1881—85 afholdtes der aarlig i Landet gennemsnitlig lidt over 10,500 Auktioner. Deraf var knap en Fjerdedel Auktioner over faste Ejendomme, altsaa knap 2,600. Af disse 2,600 Auktioner over faste Ejendomme vare imidlertid knap Tre-fjerdedele tvungne Auktioner; Resten var frivillige. Det vil altsaa sige, at derefter skulde man saa ud et Antal som 1,450 Ewangsauktioner om Aaret. Jeg er overbevist om, at disse Ewangsauktioner maasse næppe ville være en Fjerdedel eller en Femtedel af samtlige de Afhændelser af faste Ejendomme, der have fundet Sted i Aarets Løb. Men dertil kommer, at det jo ingenlunde altid er Tilf eldet, at en Ewangsauktion ender med, at en eller anden begærer sig Ejendommen ublagt og begærer Udl gssk de, men meget ofte ender den med, at der gives Hammerslag. Naar man lægger alle disse Data sammen, tror jeg, at man med temmelig Sikkerhed tør paastaa, at der ikke vil kunne blive Tale om Beløb, der ville overstige 100,000 Kr. paa det Punkt, her er Tale om, men jeg vil indrømme, at det er ikke muligt for Udvalget at give positive Data i saa Henseende. Det kan kun blive en Skønssag. Hvad særlig Stempelpapiret angaar, veed jeg fra tidligere Tids Erfaring, at man kan opgive, hvor meget Stempelpapir der selges af de forskellige Klasser og Numre, men derimod er man ikke i Stand til at opgive, hvortil det solgte Stempelpapir bliver brugt, om det er til Skøder, Købekontrakter, Panteobligationer eller G ldsbokumenter osv. Udvalget er af den Formening, at det Forslag, man har stillet her under Nr. 38, vil blive hjulst med meget stor Tilfredshed rundt om i Landet, hvis dette maatte blive vedtaget. Vi have naturligvis troet, at det kunde forvares at stille dette Forslag uden at blive beskyldt for derfor at stille os letfindig overfor Finansi rsgsmaalet, men i øvrigt er det jo, antager jeg, et af de Punkter, hvorm den